Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26478
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ē sursum incorde. Illud tam̄ diligent̄ ⁊ side
randū ē. qd̄ apl̄s cū dix̄ spū ambulate. ⁊ de
sidia. c. ñ. p. ñ dix̄ ñ sequetis s; ñ p̄ficietis. ma
nifeste declarauit omī hominī quādiu in hac
uita ē ⁊ cupiscendi necessitate ex corruptio
ne p̄me natiuitatis in ēē. adiuuante tam̄
grā dī ut eide ⁊ cupiscentie ñ ⁊ sentiat̄ nulli
impossibile, l p̄ita alibi dix̄. Non regnet
p. in u. m. c. q̄si dicet. Non pot̄ fieri ut in uro
mortali corpore peccēm. i. fomes peccī in
centiuū iuciox̄ stimulus ⁊ cupiscentie ñ sit.
s; adiuuante grā dī pot̄ fieri ut ñ regnet
ut ñ p̄ sit. Impossibile ē ut illud non sentia
tis. s; necē est ut illi ñ ⁊ sentiatis. Iḡ omīs
homo q̄ddā intus in corde suo diluuiū ⁊
cupiscentie patit̄. a q̄ nullus n̄ p̄ archā fi
dī libat̄. ū malus ho p̄ siccū ambulans
ingitur: ⁊ bonus ho in p̄fundo maris ms̄
ñ nocetur: l iculosū p̄ sus naufragū
qd̄ int̄ est. ue ei q̄ ibi p̄ iciat̄. Nullus por
tus ei tutus ē nulla stacio secura. nulla se
rentas tranq̄lla. q̄ int̄ insecus ⁊ cupiscentie
sue estib̄ iactat̄ ⁊ insaciabili libidinū uo
ragine absorbet̄. De ho maneriis.